

OR. OFM 5.2019

Związek Międzygminny
„Gospodarka Odpadami Aglomeracji Poznańskiej”

Uchwała Nr 6/361/2019

wpl
20. 03. 2019

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
z dnia 13 marca 2019 r.

DZIAŁ ADMINISTRACYJNY
Ilość str. 3
Podpis: [signature]

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561, z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

postanowienia § 3 ust. 1 uchwały Nr XLIII/230/2019 Zgromadzenia Związku Międzygminnego „Gospodarka Odpadami Aglomeracji Poznańskiej” z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki takiej opłaty oraz stawki opłaty za pojemnik o określonej pojemności.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 19 lutego 2019 r. Zgromadzenia Związku Międzygminnego „Gospodarka Odpadami Aglomeracji Poznańskiej” powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 15 w związku z art. 69 ust. 3, art. 40 ust. 1 w związku z art. 69 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 6k ust. 1, ust. 2, ust. 2a, ust. 3 w związku z art 6j i art. 3 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dokonała wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki tej opłaty, ustalenia stawki opłaty za pojemnik.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Związku o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do ww. uchwały. Termin rozpatrzenia sprawy został wyznaczony na dzień 13 marca 2019 r.

Na posiedzenie Kolegium Izby stawili się przedstawiciele Jednostki, którzy udzielili wyjaśnień.

Rozpoznając sprawę przedmiotowej uchwały w ww. dniu, Kolegium ustaliło i zważyło, co następuje.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, na podstawie upoważnień ustawowych, gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Takim aktem jest badana uchwała, która została podjęta na podstawie art. 6k ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454, z późn. zm.) w myśl którego rada gminy (zgromadzenie związku), w drodze uchwały dokona wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 oraz ustali stawkę takiej opłaty (art. 6k ust. 1 pkt 1 ustawy), a także ustali stawkę opłaty za pojemnik o określonej pojemności (art. 6k ust. 1 pkt 2 ustawy). W myśl art. 3 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w razie wykonywania przez związek międzygminny zadań, określone w ustawie prawa i obowiązki organów gminy, w tym uchwalanie aktów prawa miejscowego, wykonują właściwe organy tego związku.

W postanowieniu § 3 ust. 1 przedmiotowej uchwały Zgromadzenie Związku ustaliło, iż: „W przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn liczby pojemników bądź kontenerów z odpadami komunalnymi powstałymi na danej nieruchomości oraz stawki opłaty za pojemnik z odpadami komunalnymi, określony w ust. 2 albo 3.”

Sposób obliczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości niezamieszkałych uregulowany został w art. 6j ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przepis ten określa, iż w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn zadeklarowanej liczby pojemników z odpadami komunalnymi powstającymi na danej nieruchomości oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za pojemnik o określonej pojemności.

Nawet gdy w danym miesiącu Związek nie wywiąże się z obowiązku zapewnienia wywozu odpadów z terenu nieruchomości, to właściciel nieruchomości zobowiązany jest do obliczenia i wniesienia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w zadeklarowanej wysokości, a następnie zachowania się w myśl przepisu art. 6s ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który stanowi, że w przypadku gdy Związek nie realizuje obowiązku odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, właściciel nieruchomości jest obowiązany do przekazania odpadów komunalnych, na koszt Związku, podmiotowi odbierającemu odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanemu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9b ust. 2 ustawy.

Powyższe przepisy przesądzają, iż o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi ponoszonej przez właścicieli nieruchomości niezamieszkałych decyduje liczba pojemników z odpadami komunalnymi powstającymi na danej nieruchomości zadeklarowana

przez właściciela nieruchomości, a nie liczba pojemników odpadami komunalnymi powstałymi na danej nieruchomości. Zatem właściciel nieruchomości niezamieszkałych składając deklarację ma obowiązek oszacować ilość odpadów powstających na nieruchomości w ciągu miesiąca wyrażoną w liczbie pojemników o określonej pojemności, a w przypadku zmiany ilości pojemników z odpadami powstającymi na nieruchomości zobowiązany jest w myśl art. 6m ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach złożyć nową deklarację w terminie 14 dni od dnia nastąpienia zmiany.

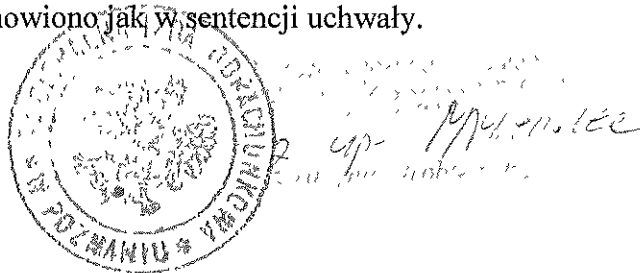
Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby oceniło, iż postanowienie § 3 ust. 1 przedmiotowej uchwały jest sprzeczne z przepisem art. 6j ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i dlatego należy je wyeliminować z obrotu prawnego. Postanowienie to obejmuje treść merytoryczną przepisu art. 6j ust. 3 ww. ustawy w brzmieniu obowiązującym do 31 stycznia 2015 r.

Na mocy postanowienia § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) określone w tym rozporządzeniu zasady techniki prawodawczej stosuje się również do aktów prawa miejscowego. W myśl postanowienia § 115 wyżej cytowanego rozporządzenia w uchwale zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym) oraz nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych co zostało określone w § 118 tego rozporządzenia. Skoro organ stanowiący nie ma uprawnień do powtarzania przepisów ustawowych, to tym bardziej nie może ich modyfikować.

Biorąc pod uwagę powyższe Kolegium Izby stwierdza, iż uzasadnione jest podjęcie niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego i stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w części wymienionej w sentencji uchwały.

Nadto Kolegium Izby zauważa, że w postanowieniu § 5 przedmiotowej uchwały stanowiąc o utracie mocy dotychczas obowiązującej uchwały, popełniono oczywistą omyłkę pisarską, bowiem w wierszu czwartym w tytule uchwały po wyrazie „ustalenia” pominięto wyraz „stawki”.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.